

مرضیه حوتی، چرخه خدمت جهادی را با تدریس در مسجد ادامه می دهد

حفظ سنگر علم، در نبود مدرسه

راه تجربه

مانده. یکی از این خاطرات مربوط به دختر بچه ای دبستانی است؛ دانش آموزی که به دلیل چسبیدگی انگشتان دستش، از حضور در جمع خجالت می کشید و گوشه گیر بود. مادر نابینایی داشت و شرایط سخت اقتصادی خانواده، روی روحیه و درسش تأثیر گذاشته بود؛ «خیلی کم حرف می زد و خودش را از بقیه جدای می کرد. سعی کردم آرام آرام به او نزدیک شوم. بعد از هر بار املا یا انشا، کنار برگه اش چند خط برایش می نوشتم؛ متن های کوتاه و قشنگی که حالش را بهتر کند و بیخش باز شود.»

همین چند جمله کوتاه، آغاز یک دوستی عمیق شد. دخترک کم کم شروع به صحبت کرد؛ از زندگی اش گفت، از نگرانی ها و سختی هایی که در خانه تجربه می کرد؛ کم کم به درس علاقه مند شد و اعتماد به نفسش برگشت. بعد از مدتی، تبدیل شد به یکی از شاگردهای خوب کلاس.»

● کلاس حضوری در مسجد

حالا بیش از یک ماه از تعطیلی مدارس به دلیل شرایط جنگ می گذرد؛ روزهایی که دوری از کلاس درس، نگرانی تازه ای برای خانواده ها و معلم ها به وجود آورده است. در چنین شرایطی، نقش معلم ها پررنگ تر از همیشه است؛ کسانی که تلاش می کنند ارتباط بچه ها با درس قطع نشود. به گفته مدیر مدرسه المهدی (عج)، مرضیه حوتی از همان روزهای اول تعطیلی، داوطلبانه پای کار آمد؛ معلمی که منتظر دستور و برنامه نماند و تلاش کرد راهی برای ادامه آموزش پیدا کند. ابتدا کلاس هادریست برنامه شاد برگزار می شد، اما این شیوه خیلی زود محدودیت هایش را نشان داد. خودش می گوید: برنامه شاد مدام قطع و وصل می شد. از طرف دیگر، خیلی از بچه ها اصلاً اینترنت یا گوشی مناسب نداشتند و عملاً از کلاس جامی ماندند.

همین مسئله باعث شد تصمیم دیگری بگیرد؛ تصمیمی که دوباره او را به مسجد و فعالیت های جهادی اش برگرداند. حالا سه روز در هفته، در مسجد امام حسین (ع) محله کهنه بیست (موعود)، برای دانش آموزان کلاس های حضوری رایگان برگزار می کند؛ «اینجا دیگر خبری از میز و صندلی و امکانات مدرسه نیست، اما همین که می توانیم حضوری کلاس داشته باشیم، خیلی ارزش دارد.»

کلاس ها ابتدا فقط برای دانش آموزان مدرسه خودشان برگزار می شد، اما کم کم بچه های مدارس دیگر هم به این جمع اضافه شدند. حالا تعداد دانش آموزان کلاس به بیش از سی نفر رسیده؛ بچه هایی که روی فرش مسجد کنار هم می نشینند و درس می خوانند. در حالی که معلمشان تلاش می کند نگذارد روزهای سخت، آن ها را از مسیر آموزش دور کند.

● مسجدی که به کلاس درس تبدیل شد

در شکل گیری این کلاس ها، همراهی مسجد امام حسین (ع) و مسئولان آن نقش مهمی داشته است؛ همراهی ای که به گفته حوتی، در

همه مسجد ها دیده نمی شود. او می گوید برخلاف برخی مسجد ها که از برگزاری چنین برنامه هایی استقبال نکردند. در این مسجد از همان ابتدا نگاه مثبتی به این طرح وجود داشته است. حجت الاسلام جعفر آقا جان نژاد، امام جماعت این مسجد، به همراه فرمانده پایگاه بسیج مسجد، خودشان با مرضیه حوتی صحبت کردند و از او خواستند کلاس های آموزشی را در فضای مسجد برگزار کند؛ این پیشنهاد خیلی زود به شکل گیری یکی از کلاس های شلوغ کمک درسی محله منجر شد. آقا جان نژاد معتقد است مسجد تنها محل عبادت نیست و به ویژه در شرایط بحرانی، باید به پایگاهی برای حمایت از مردم و پاسخ به نیازهای محله تبدیل شود.

● نقطه عطف مسیر معلمی

حوتی در همان سال ها به مؤسسه «نگس دلان منتظر» هم پیوست؛ مؤسسه ای که فعالیت های جهادی، فرهنگی و آموزشی را در کنار هم پیش می برد. حضور در این مجموعه، فرصتی تازه برای گسترش فعالیت هایش فراهم کرد. در آنجا علاوه بر برگزاری کلاس های رایگان آموزش قرآن، در طرح های فرهنگی دیگر هم مشارکت داشت؛ از جمله برگزاری کلاس های مهدویت برای دختران نوجوان و برنامه هایی که تلاش می کرد پیوند نسل جوان با مفاهم دینی و هویتی را عمیق تر کند. سال ۱۳۹۲ نقطه آغاز فعالیت رسمی او در مدارس بوده است. تدریس را آغاز کرد و به تدریج تجربه های بیشتری در کلاس درس به دست آورد. با این حال، خودش نقطه عطف مسیر معلمی اش را سال ۱۳۹۹ می داند؛ زمانی که به عنوان معلم در مدرسه «المهدی (عج)» واقع در محله پورسینا مشغول به کار شد. حوتی درباره تجربه تدریس در مدارس حاشیه شهر می گوید: این مدارس داستان متفاوتی دارند. شاید امکانات کمتر باشد، اما بچه ها انگیزه و استعداد بیشتری دارند.

● متن های حال خوب کن خانم معلم

مرضیه حوتی حالادر بیشتر مدارس منطقه ۶ مشهد تجربه فعالیت جهادی دارد؛ مدرسه محبت، دوازده فروردین و چندین مدرسه دیگر در محله های کم برخوردار، خودش می گوید در این منطقه، عقب افتادن دانش آموزان از درس، موضوع تازه ای نیست؛ مسئله ای که ریشه در مشکلات اقتصادی و شرایط خانوادگی بسیاری از بچه ها دارد؛ «خیلی از خانواده ها فرصت یا توان پیگیری درس بچه ها ندارند. بعضی از دانش آموزها هم بعد از مدرسه سرکار می روند. برای همین کلاس های کمک درسی عصرها در این مناطق خیلی رایج است و من هم سال ها بخش زیادی از این کلاس ها را برگزار می کردم.» در میان سال های تدریس و فعالیت جهادی، خاطرات زیادی در ذهنش

سحر نیکو عقیده وقتی قدم به کلاس می گذارد، پیش از هر چیز لبخند گرم و سلام صمیمانه اش، فضای کلاس را پر می کند. نگاهش میان نیمکت هامی چرخد و احوال پرسشی اش با دانش آموزان دقایقی طول می کشد. کلاس درس برای او تنها محل آموزش نیست، بلکه خانه ای کوچک برای دل بستگی های عمیق و محلی برای خدمت بی چشمداشت است. داستان این همه شوق مرضیه حوتی نشان دهنده کلاس درس و شاگردانش، به سال ها پیش بازمی گردد؛ به روزهایی که پس از پایان تحصیل در دانشگاه، لباس معلمی را بر تن کرد و تصمیم گرفت مسیر زندگی اش را با آموزش و خدمت گره بزند. او از همان ابتدا، در کنار مسئولیت های حرفه ای خود، دل در گرو فعالیت های جهادی هم داشت؛ مسیری که امروز با توجه به شرایط پیش آمده و تعطیلی مدارس، پررنگ تر از همیشه ادامه دارد. حالا او در روزهایی که مدارس تعطیل اند، در مسجد امام حسین (ع) محله کهنه بیست (موعود)، کلاس های کمک درسی رایگان برگزار می کند تا به قول خودش، بچه های از درس ها عقب نمانند.

● شروع فعالیت های جهادی

وقتی می رسم که چند دقیقه بیشتر به پایان کلاس باقی نمانده است. بچه ها که روی فرش مسجد امام حسین (ع) نشسته اند و مشغول جمع کردن وسایلشان هستند، یکی یکی بلند می شوند. معلمشان را در آغوش می گیرند و با شادمانی از کلاس خارج می شوند. همین چند دقیقه کافی است تا عمق رابطه صمیمانه و پر محبت میان معلم و شاگرد در این کلاس را بفهمم؛ رابطه ای که بیشتر از یک تجربه آموزشی، شبیه پیوندی خانوادگی است. مرضیه حوتی آرام و با حوصله از آغاز این مسیر می گوید. او متولد سال ۵۶ است و پس از گرفتن مدرک کارشناسی فقه و حقوق اسلامی، در حالی که فرزند کوچکی داشت، تصمیم گرفت پادر مسیر فعالیت های جهادی بگذارد؛ «فرزند شیر خواره داشتم، اما دلم می خواست کاری برای بچه ها انجام بدهم. برای همین وارد طرح جهادی جواد الائمه (ع) شدم و آموزش های لازم را از آموزش و پرورش دریافت کردم تا بتوانم به صورت جهادی خدمت کنم.»

او از سال ۸۹ فعالیتش را به عنوان نیروی جهادی آغاز کرد و در مسجد های مختلف شهر، برای کودکان سه تا هفت ساله کلاس های روخوانی و روان خوانی قرآن برگزار می کرد؛ کلاسی که در پایان آن بچه های توانستند پانزده سوره را حفظ کنند و بخوانند.

